

עת"א 34705/05/16 - ג'לאל חמוד נגד שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 34705-05-16 חמוד(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני
בפני כבוד השופט יוסף בן-חמו
עותר ג'לאל חמוד (אסיר)
נגד משיבים
1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים
2. מדינת ישראל

החלטה

לפני עתירה אסיר כנגד ההחלטה שלא לשלבו בסבב חופשות.

נימוקי העתירה

העותר מרצה מעל ל-5 שנים מתקופת מאסרו. בקשתו הקודמת לחופשה נדחתה בשל התנגדות משטרת ישראל.

העותר שימש כתומך אסירים אחרים במשך כשנה ועוזר הוראה בבית סוהר "קישון". השתתף במשך 6 חודשים בשיחות פרטניות בתקופת מאסרו בכלא "צלמון". משולב בתוכנית "שלהבת", מניעת הכנסת סמים לבתי ספר תיכוניים, והשתתף בקורס הורות ושליטה בכעסים. מצוי בתוכנית טיפול זוגי מזה מספר חודשים ומקיים קשר רציף עם משפחתו.

העותר השתתף במסגרת טיפולית במשך 17 חודשים בתוכנית גמילה מאלכוהול. נמצא בשלב ג' מחלקת בוגרים אגף ליווי מחלקות במקום צוותים. מועסק במטבח סגל בתפקיד אחראי סלטיה בחדר האוכל. התנהגותו בין כותלי בית הסוהר תקינה, ללא עבירות משמעת או סכסוכים כלשהם.

חופשתו של העותר לא אושרה בשל התנגדות משטרת ישראל בעוד שלשב"ס אין התנגדות להוציאו לחופשה.

יש לאפשר לעותר לצאת לחופשה תוך נקיטת פעולות וקביעת תנאים והגבלות, אפילו הקשים ביותר, על מנת לאזן בין האינטרס הציבורי לאינטרס האישי של העותר.

העותר מתוכנן לשחרור מינהלי ביום 18/10/16, לאחר שאושר על ידי רש"א, ומתוכנן להיקלט בהוסטל בחיפה. שולמה האגרה לקליטתו בהוסטל, בכפוף לאישור ועדת השחרורים האמורה להתכנס בעניינו. העותר שם עצמו על דרך המלך והחל מתכנן את המשך דרכו בשיקום וחזרה לחיים הנורמאליים וברצונו לטפל ולשקם את משפחתו, לחנך את ילדיו ולהשתלב בעבודה לפרנסת משפחתו.

יציאתו לחופשה נחוצה לו לצורך שיקומו והידוק הקשר עם משפחתו והחלטת המשיבים חורגת ממתחם הסבירות באופן קיצוני.

העותר הינו אסיר פלילי המרצה עונש מאסר של 7 שנים, 5 חודשים ו-90 ימים בגין סחר בסמים, החזקת נשק שלא כדין ואי תשלום קנס.

תגובת המשיב

העותר מסווג בקטגוריה ב/1. על כן, ובהתאם להוראות פקנ"צ החופשות 04-40-00 כל יציאה שלו מותנית באישור משטרת ישראל וכפופה לתנאים מגבילים מבין התנאים המפורטים בנספח א' לפקודה, כפי שנקבעו על ידי משטרת ישראל, המאשרת את החופשה.

העותר לא יצא עד כה לחופשות. ביום 17/04/16 נדחתה בקשתו לצאת לחופשה ראשונה עקב התנגדות משטרת ישראל.

משטרת ישראל מתנגדת ליציאתו של העותר לחופשה נוכח העובדה שקיים בעניינו מידע מודיעיני רגיש וסודי ביותר, המצביע על רמת מסוכנות גבוהה ביציאתו לחופשה.

לפיכך, ובשים לב לעבירות החמורות בגין מרצה העותר את מאסרו, הוחלט, לאחר היוועצות מעמיקה עם יחידת השטח, שלא לאשר יציאתו לחופשה.

עתירה קודמת שהגיש האסיר בנושא הפסקת חופשותיו לבית משפט זה (עת"א 15-11-19916), נדחתה, לאחר עיון בחומר המודיעיני של משטרת אשר הצביע על סכנה לציבור, ככל שהעותר יצא לחופשה. סכנה זו קיימת גם כיום ואף התעצמה מאז הדיון הקודם בעניינו של העותר, כמפורט בחווה"ד הסודית של יחידת השטח.

במתן חופשות לאסירים נוטל על עצמו המשיב אחריות כבדת משקל ועליו להיות סמוך ובטוח כי מהלך כזה לא יסכן את שלום הציבור וכן את שלום האסיר היוצא לחופשה. החלטת המשיב סבירה, אחראית ושוויונית והעותר לא הראה כל פגם המצדיק התערבותו של בית המשפט.

כתב תשובה משלים מטעם המשיב

טרם חלפו הנסיבות בגין מתנגדות משטרת ישראל ויחידת השטח ליציאתו של העותר לחופשה וזאת בשל הערכת מסוכנות גבוהה הנשקפת ממנו, אשר לא ניתן לאינה.

במתן חופשות לאסירים נוטלים המשיבים על עצמם אחריות כבדת משקל ועליהם להיות סמוכים ובטוחים כי מהלך כזה לא יסכן את שלום הציבור, כמו גם את שלום האסיר היוצא לחופשה.

לאור חוות הדעת והמיידיעים בעניינו של העותר, המצביעים על רמת מסוכנות גבוהה לעותר ולציבור ביציאתו לחופשה, לא ניתן להבטיח זאת.

דין

לאחר שבחנתי את טענות הצדדים, אני סבור כי דין העתירה להידחות.

הלכה מושרשת היא כי חופשה איננה זכות המוקנית לעותר או לכל אסיר אחר, אלא אך פריבילגיה המוענקת לו תוך התחשבות בהתנהגותו ומידת המסוכנות הנשקפת ממנו. (ע"א 6481/01 אלעביד נ' שב"ס, רע"ב 9898/06) שאלת השתלבותו של אסיר בסבב חופשות נתונה לשיקול דעת שב"ס.

ההחלטה בנוגע ליציאת אסיר לחופשה היא החלטה מנהלית, וככל ביקורת על החלטת רשות מנהלית על בית המשפט לבחון את סבירות ההחלטה, או אם נפל בה פגם אחר המצדיק התערבות, מבלי לשים את שיקול דעתו תחת שיקול דעת הרשות.

החלטות העוסקות ביציאתו של אסיר לחופשה הן החלטות מקצועיות ובית-המשפט לא יטה להתערב בהן, אלא במקרים חריגים (רע"ב 4658/07 גלעד שמן נ' שב"ס, [פורסם בנבו], מיום 17.9.09).

ב"כ העותר טען, בין היתר, כי העותר מתפקד באופן חיובי, לא מעורב בכל פעילות עבריינית בתוך בית הכלא ולא נרשמו לחובתו עבירות משמעת. העותר עבר הליך טיפולי, משתתף בתוכניות שיקום, עובד בחדר אוכל סגל ומעוניין לשקם את חייו.

טיעוניו של ב"כ העותר הינם טיעונים ממשיים וכבדי משקל. לאור התנהלותו של העותר במהלך תקופת מאסרו, ולולא חוה"ד והמידע המודיעיני, היה בהחלט מקום לשיקול שילובו של העותר בסבב חופשות.

בהתאם ל"פקנ"צ החופשות" אישור חופשה על ידי הגורם המוסמך יינתן בהתייחס לסוג העבירה, טיבה, נסיבותיה וכן סיווג לקטגוריה המאפשרת חופשה, כמפורט בפרק ב' לפקודה, ריצוי תקופת מאסר מינימאלית, תפקוד חיובי של האסיר בבית הסוהר ומידת הסכנה הנשקפת לציבור מן האסיר במהלך החופשה.

האסיר סווג בקטגוריה ב'1 המצריכה אישור של משטרת ישראל. במקרה זה מצופה ממשטרת ישראל שתערוך את האיזון בין השיקול לשחרר אסיר לחופשה לבין אינטרסים חשובים אחרים בדרך שאיננה שליטה מוחלטת של יציאת האסיר לחופשה, אלא הצבת מגבלות ותנאים לחופשה.

גורמי השטח של משטרת ישראל סבורים גם כיום כי קיימת סכנה ממשית לשלום הציבור, אשר לא ניתן לאיינה, על כן, מתנגדת משטרת ישראל ליציאתו של העותר לחופשה.

ההסתמכות של המשיבה על עמדת המשטרה הינה בהתאם להוראות הפקודה. בנסיבות העניין היא גם מוצדקת. מהמידעים ומחוות הדעת שהוגשו לעיוני, עולה כי המסוכנות הקיימת מהעותר הינה ממשית ומוחשית גם כיום. אין צורך

לומר כי יכולת הפיקוח על אסיר כשהוא בחופשה הינה מוגבלת לעומת הפיקוח בהיותו של האסיר מאחורי סורג וברית. תוכן המידע, לאור רמות מהימנותו, מחייב זהירות מיוחדת ועל רקע זה, עמדת משטרת ישראל ובעקבותיה החלטת המשיב שלא לאשר את חופשתו של המשיב, סבירה בהחלט ואף מעבר לכך.

אשר על כן, איני מוצא מקום להתערב בהחלטת המשיבה. נראה שאכן נשקלו השיקולים הרלוונטיים בטרם ההחלטה המנהלית הדוחה את בקשתו לחופשה.

5129371

54678313

העתירה נדחית.

ניתנה היום, ט"ו אב תשע"ו, 19 אוגוסט 2016, בהעדר
הצדדים.